

ÖZET/ABSTRACT

Doğa koruma ve kaynakların verimli kullanımı, ekolojik planlama anlayışı ile mümkün olmaktadır. Biyoçeşitliliğin devamı için yönetim kararlarında ve planlamalarda ekolojik bilginin bütünleştirilmesi gerekmektedir. Günümüzde ekosistem yaklaşımlarında uzun dönemli başarının elde edilmesi, doğal kaynakların kullanımında sürdürülebilir bir anlayışının geliştirilmesine bağlıdır. Bu kapsamda, biyotop haritalama çalışmalarına gereksinim duyulmaktadır. Bu araştırma ile Kurucaşile (Bartın) kıyı şeridi ve yakın çevresinin biyotopları haritalanarak, alanın flora varlığı ile bunların habitatları hakkında detaylı veriler toplanmıştır. Kurucaşile, Karadeniz kıyısı ve kıyı ardında önemli habitatları içerisinde barındırmaktadır. Alanda yükseltelerin kırıklar halinde devam etmesinden dolayı kıyıda ormanlık alanlara doğru sıcaklıklarda, yağış miktarında, toprak tiplerinde ve vejetasyon döneminde farklılaşmalar meydana gelmektedir. Bazı kesimlerde mikroiklimleri oluşturan bu koşullar, alanda genel olarak hüküm süren Öksin floristik kuşağında yer yer Psödomaki elemanlarının da görülmesini sağlamıştır. İlçenin topografya, iklim, jeoloji ve jeomorfolojik özellikler açısından bakımından çeşitlilik göstermesi habitat çeşitliliğini arttırmakta, alanı ekolojik ve biyolojik zenginleştirmektedir. Araştırma alanı doğal yapısı ve ekolojik faktörler açısından değerlendirilirken kentsel ve kırsal olmak üzere iki kısımda incelenmiş, EUNIS (European Union Nature Information System) habitat sınıflandırma sistemi (Davies vd. 2004) kriterlerine göre sınıflandırılmıştır. Çalışmada biyotop haritalama yöntemlerinden selektif haritalama (Sukopp ve Weiler 1988) ve temsili haritalama (Sukopp ve Weiler 1986) yöntemleri kullanılmıştır. Araştırma kapsamında kıyı habitatları, yüzeysel sular, çayır/ırlıklar, çalılıklar, ormanlar ve diğer odunsu bitkili alanlar, bitki örtüsüz veya seyrek bitki örtüsüne sahip alanlar (kayalıklar), düzenli olarak veya son zamanlarda ekili tarım, bahçecilik yapılan habitatlar, yapısal, endüstriyel ve diğer yapay habitatlar olmak üzere yaşam ortamları sınıflandırılmıştır. Biyotop tiplerinin arazide kontrolü ve her biyotop tipinin analizi kapsamında 143 araştırma alanından 439 doğal, 69 egzotik olmak üzere toplam 508 bitki taksonu saptanmıştır. Bu bitkilerden 7 adedi endemik olup IUCN kategorilerine göre ?VU? (Zarar görebilir) ve ?LR? (Az tehdit altında) kapsamında yer almaktadır. Ayrıca endemik otsu taksonlardan *Dianthus kastembeluensis*, alan için yeni kayıttır. Kurucaşile kıyı şeridi ve yakın çevresinin biyotoplarının haritalanması ile ekolojik planlamanın temeli olan doğal kaynak potansiyeli ve ekolojik yapı üzerindeki baskı unsurları belirlenmiştir. Bu kapsamda; kentsel ve kıyı alanlarında sürdürülebilir olmayan arazi kullanımları ile kırsal alanlarda ekonomik baskı ve mevzuat boşlukları nedeniyle orman açmaları gibi alanın doğal potansiyeline yönelik tehditler saptanmıştır. Araştırma sonuçlarının planlama otoritelerince kullanılması, doğal kaynakların sürdürülebilir kullanımı ile çevresel baskıların azaltılması yönünde katkı sunacaktır.

Conservation of nature and efficient use of resources can be possible with ecological planning. For continuation of biodiversity, ecological knowledge has to be integrate with management decisions and planning stages. Nowadays, in the ecosystem approaches a long-term success depends on the development of sustainable usage mentality of natural resource. In this concept, biotope mapping studies are needed. In this study, biotopes of Kurucaşile (Bartın) coastline and its immediate surroundings were mapped. Also, data about the present flora and their habitats was collected. Kurucaşile, comprises important habitats on the Blacksea coast and behind the coastal zone. Because of the altitude changes in the area, temperature, rainfall, soil type and vegetation period show differences from coastal zone through forest. In some areas, these conditions, creating the microclimates, cause Pseudomaquis elements to occur in some areas with Euxine, a floristic zone that generally prevail in the area. Variation of topography, climate, geology, geomorphologic features of Kurucaşile, increases the habitat diversity and enriches the area from the point of ecological and biological. While, research area was evaluated in terms of natural structure and ecological factors, it was also studied in two parts as rural and urban area. It was classified according to the EUNIS (European Union Nature Information System) habitat classification system (Davies et al., 2004). Selective mapping (Sukopp and Weiler 1988) and representation mapping (Sukopp and Weiler 1986) the two biotope mapping methods were used. Habitats were classified in the concept of this study as coastal habitats, surface waters, grasslands, scrub areas, forests and other woody lands, non vegetated or sparsely vegetated areas (cliffs), regularly or recently cultivated agricultural, horticultural habitats, constructed, industrial and other artificial habitats. Furthermore, controls of biotope types and analysis of each biotope type were done. 508 plant taxon were determined within 143 biotope area while, 439 of them were natural and 69 exotic. Seven of these plants are endemic and classified in the ?VU? (Vulnerable) and ?LR? (Low Risk) according to IUCN categories. In addition, *Dianthus kastembeluensis*, an endemic herbaceous taxon, is new record in the area. With mapping the biotopes? of Kurucaşile (Bartın) coastline and its vicinity natural potential, the basis of ecological planning, and stress factors on the ecological structure were also determined. In this concept; unsustainable use of land in urban and coastal areas and potential threats to the natural forest such as deforestation in rural areas that due to economic pressures and lack of legislation were identified. For our thought, it will contribute to the reduction of environmental pressure and will increase the sustainable natural resources with the usage of our results by planning authorities.